

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Русе, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

при участието на секретаря Ева Димитрова
като разгледа докладваното от Силвия Павлова Търговско дело №
20224500900330 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по глава XXXII ГПК.

Ищецът „ВЕНАГРО“ЕООД гр.Плевен, ЕИК202764422, е подал искова молба чрез пълномощник адвокат О. Б., АК-Плевен, против ППК „НАДЕЖДА-РЯХОВО“ с.Ряхово, ЕИК117029395 и С. Г. Г. от с.Ряхово. След уточнението й с молба вх.№10563/23.11.2022г., ищецът твърди, че със запис на заповед от 08.06.2022г., ответника ППК „Надежда-Ряхово“ се задължила безусловно да заплати на „Венагро“ЕООД сумата 46000лв. на предявяване, с място на плащане гр.Плевен. Поръчител по записа на заповед станал втория ответник С. Г., който е солидарно задължен с издателя. Твърди, че записът на заповед бил предявен за плащане на 13.06.2022г. и е настъпил падежа на задължението. По заявление на ищеца по чл.417 ГПК било образувано ч.гр.д. №3812/2022г. по описа на РРС и съдът им присъдил сумата 46000лв. по записа на заповед, ведно със законна лихва от 21.07.2022г. и направените разноси. На 04.10.2022г. били уведомени от съда, че двамата ответници са подали възражение в заповедното производство, което обосновава правния интерес от предявяване на иска. В исковата молба ищецът твърди също така, че е доставил на първия ответник стоки и услуги на обща стойност 45826.20лв., за които доставки издал фактури №74/16.09.2019г. на стойност

8100лв.; фактура №75/16.09.2019г. на стойност 675лв.; фактура №2121/27.02.2020г. на стойност 6720лв. по която след издаване на КИ №2289/20.05.2020г. за 2880лв. поради връщане на част от стоката, задължението е 3840лв.; фактура №2828/20.04.2022г. на обща стойност 33211лв., а фактурите били подписани от С. Г., представляващ кооперацията. Поради забавата на плащанията и за да гарантира вземанията си, в полза на ищеца бил издаден запис на заповед от 08.06.2022г. от първия ответник и авалиран от втория ответник като физическо лице. Ищецът иска съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че двамата ответници му дължат солидарно сумата 46000лв., представляваща главница по запис на заповед от 08.06.2022г., ведно със законна лихва от 21.07.2022г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените в заповедното производство разноски, както и тези по делото.

Ответниците ППК „Надежда-Ряхово“ и С. Г. Г. са подали общ отговор на исковата молба, чрез пълномощник адвокат Е. М.. Оспорват иска за мораторна лихва по основание и размер. Производството по този иск е прекратено с влязло в сила определение. Не оспорват иска, предмет на делото и не вземат становище по него.

Ищецът е подал допълнителна искова молба, с която заявява, че поддържа иск само за главница, както е уточнил в молбата си след разпореждане №1345/22.12.2022г., но не и осъдителен иск по чл.86 ЗЗД в размер на 4382.92лв.

Ответниците не са подали отговор на допълнителната искова молба.

След преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявеният иск е допустим, тъй като е предявен в срока по чл.415 ГПК от заявител, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение, срещу която длъжниците-ответници са подали възражения по чл.414, ал.1 ГПК.

По заявление на ищеца „Венагро“ЕООД гр.Плевен за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК, по ч.гр.д.№3812/2022г. му е издадена заповед №1850 от 22.07.2022г., с която ППК „Надежда Ряхово“ и С. Г. Г. са осъдени да му заплатят солидарно сумата 46000 лева, ведно със законна лихва

върху главницата от 21.07.2022г., както и разноски. Вземането произтича от запис на заповед с дата на издаване 08.06.2022г., предявен за плащане на 13.06.2022г., за сумата 46000 лева. Допуснато е незабавно и изпълнение и на заявителя е издаден изпълнителен лист. Образувано е изпълнително дело №739/2022г. на ЧСИ В Н.. По делото е представен запис на заповед за 46000 лева, издаден на 08.06.2022г. в град Плевен, с който ППК „Надежда“, ЕИК117029395, представлявана от С. Г. Г., се задължила срещу представяне на запис на заповед безусловно да заплати на „ВенАгро“ЕООД гр.Плевен, ЕИК202764422, на 13.06.22г., без протест, сумата 46000 лева. Посочено е място на плащане: гр. Плевен, ул.Плевенска епопея №5. Положен е подпис на издател и три имена-С. Г. Г., както и печат на кооперацията. Записа на заповед е авалиран от С. Г. Г., положен е подпис и са изписани три имена-С. Г. Г. и ЕГН. На 13.06.2022г. записа на заповед е предявен за плащане на кооперацията и на С. Г. Г.. В срок двамата длъжници са подали възражения по чл.414 ГПК срещу заповедта, а след указание на съда, искът, предмет на делото е предявен в срок, както бе посочено. В исковата молба „Венагро“ЕООД е навел твърдения, че процесният запис на заповед обезпечава вземания по каузално правоотношение между ищецът и кооперацията по продажба на стоки и услуги, за което са издадени четири фактури и кредитно известие. Представени са: фактура №0020000074/16.09.2019г., за доставени от ищеца на ответната кооперация стоки-пшеница семе на стойност 8100лв. с ДДС, фактура №0020000075/16.09.2019г. за третиране на семена на стойност 675лв. с ДДС, фактура №2121/27.02.2020г. за люцерна семе Приста на стойност 6720лв. с ДДС, кредитно известие по фактурата №2289/20.05.2020г. на стойност 2880лв., фактура №2848/20.04.2022г. за амониев нитрат на обща стойност 33211.20лв. с ДДС. Всички фактури носят подпис и за получател на стоката /услугата/. Представен е приемо-предавателен протокол от 12.09.2019г., пътно-прехвърлителна разписка №1643/26.02.2020г., товарителница. По делото е прието заключение на икономическа експертиза, по което страните не са имали възражения и което съдът възприема изцяло, като компетентно и обосновано, от което е установено, че посочените в исковата молба фактури и КИ са съставени съгласно изискванията на ЗСч и ЗДДС, включени са в счетоводните записи на ищеца за съответните периоди, през които са издадени, както и в ДДС дневниците и справки-декларации с входящ номер

от НАП за същите периоди. Установено е от счетоводните регистри на ответника ППК „Надежда Ряхово“, че фактурите и КИ са включени в счетоводството му за периодите, през които са издадени, както и в подадени справка-декларация и дневници по ЗДДС. Вещото лице е констатирало от банково извлечение от 16.09.2022г., че е направен превод с получател „Венагро“ЕООД от 51001.19лв., с основание „Пълно плащане по ИД№739-22 ППК“ Надежда Ряхово“. В счетоводния журнал на операциите на ищеца „Венагро“ЕООД този превод е отразен като получен на 16.09.2022г. и с него е закрито задължението по фактурите по исковата молба и кредитното известие. Вещото лице Н. Б. е пояснило в съдебно заседание, че плащането от 16.09.2022г. е извършено от В. Н. /ЧСИ/, като основанието е по изп.дело №739/22г.-пълно изплащане.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

При разглеждането на положителния установителен иск по чл.422 ГПК в тежест на ищеца е да докаже факта, от който произтича вземането му, а ответника длъжник-възраженията, които го погасяват, изключват или унищожават. В ТР№4 от 18.06.2014г. по т.д. №4/2013 на ОСГТК на ВКС е прието, че в производството по установителния иск, предявен по реда чл. 422, ал. 1 ГПК, ищецът-кредитор доказва вземането си, основано на менителничния ефект-съществуването на редовен от външна страна запис на заповед, подлежащ на изпълнение. При въведени твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, всяка от страните доказва фактите, на които са основани твърденията и възраженията и са обуславящи за претендираното, съответно отричаното право – за съществуването, респ. несъществуването на вземането по записа на заповед. В случая в исковата молба ищецът се е позовал на каузално правоотношение по повод на което е издаден ефекта, което обезпечава, а именно доставки на стоки и услуги по фактури и КИ, подробно посочени.

Записът на заповед е едностранна абстрактна правна сделка, чието съдържание е предвидено от законодателят императивно в чл. 535 ТЗ и чл. 536 ТЗ. В случая същият отговаря на изискванията на закона, доколкото в документа са обективирани всички изискуеми от закона реквизити - изразът

„запис на заповед" се съдържа, както в заглавието на акта, така и в неговия текст; безусловно обещание за плащане на определена сума – 46 000 лева; падеж – 13.06.2022 г.; името на поемателя, на който или на заповедта, на който трябва да се плати – ищеца „Венагро“ЕООД; дата и място на издаване - гр. Плевен, 08.06.2022г. и подпис на представляващия издателя – ответника ППК „Надежда“ Ряхово. Записът на заповед е авалиран от втория ответник, поради което отговаря солидарно за задължението. Падежът му е определен на 13.06.2022г., независимо от това, той е предявен за плащане на 13.06.2022г. Следователно, записа на заповед е редовен от външна страна и удостоверява дължимостта на вземането, чиято изискуемост е настъпила. Установено е по делото и наличието на каузално правоотношение по повод на което е издаден ефекта, което обезпечава, а именно доставки на стоки и услуги по фактури и КИ, подробно посочени. Безспорно е установено по делото, че ищецът е доставил на първия ответник стоките и услугите по процесните фактури и КИ, като задължението за главници е в размер на 45826.20лв., а кооперацията е в забава в плащанията по всяка от фактурите. Безспорно е установено, че задължението е заплатено в рамките на висящо изпълнително производство, но предвид т.9 на ТР№№ 4/18.06.2014 г. по т. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът не следва да съобразява факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес.

При това положение, с оглед гореизложените съображения, предявеният иск за съществуване на оспореното вземане се явява основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора, в тежест на ответниците са направените от ищеца разноси по делото в размер на 3220лв., както и тези в производството по ч.гр.д.№3812/2022г. по описа на РРС в размер на 900лв. държавна такса и 600 лева адвокатско възнаграждение.

По тези съображения, Окръжният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено съществуването на вземане на „ВЕНАГРО”ЕООД, ЕИК202764422, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул. Плевенска епопея №5, представлявано от ВЦВ по отношение на ППК „НАДЕЖДА-РЯХОВО“, ЕИК117029395, със седалище и адрес на управление с.Ряхово, област Русе, ул. Искър №1, представлявана от С. Г. Г. и С. Г. Г., ЕГН*****, от с.Ряхово, област Русе, ул.Тинтява №1А, произтичащо от запис на заповед, издаден на 08.06.2022г., предявен за плащане на 13.06.2022г., за сумата **46000 лева /четиридесет и шест хиляди лева/, в условие на солидарност**, ведно със законна лихва, считано от 21.07.2022г. до окончателното изплащане, за която е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д.№3812/2022г. по описа на РРС.

ОСЪЖДА ППК „НАДЕЖДА-РЯХОВО“, ЕИК117029395, със седалище и адрес на управление с.Ряхово, област Русе, ул. Искър №1, представлявана от С. Г. Г. и С. Г. Г., ЕГН*****, от с.Ряхово, област Русе, ул.Тинтява №1А, да заплатят на „ВЕНАГРО” ЕООД, ЕИК202764422, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул. Плевенска епопея №5, представлявано от ВЦВ разноси по делото в размер на 3220лв., както и за производството по ч.гр.д.№3812/2022г. по описа на РРС в размер на 900лв. държавна такса и 600 лева адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред **АПЕЛАТИВЕН СЪД ВЕЛИКО ТЪРНОВО**.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____